

ОРЛИН КРУМОВ

С ЧАДЪРА НАПРЕД

chitanka.info

Вървя по улицата, дъждът шиба асфалта в нозете ми, но на мен не ми пука — нося чадър. На тротоара някакъв човек прескача локвите и ми маха с ръка да го пусна до себе си.

— Професия? — питам го след кратко колебание.

— Снабдител.

— Може — съгласявам се. — И без това, от половин година търся цветен телевизор.

— Лесна работа — уверява ме той и се вмъква под чадъра.

Вървим рамо до рамо, а насреща ни се задава някакъв брадясал тип. Вдига ръка да спрем.

— Професия? — питам в движение.

— Учител — смутено отвърща той и навежда глава.

Прегазваме го и продължаваме напред. А желаещи да дойдат под чадъра, колкото ти душа иска. Пускам един водопроводчик и двама продавачи в супермаркет — все полезни хора. Крачим из локвите, споделям проблемите си, а те ми съчувствуват, цъкат с езици и ми обещават, че няма да ме оставят така.

Гледай ти, минава ми през ума, колко важни хора зависят от мен. Какво нещо е чадърът... До днес никой не ме забелязваше, а сега всеки ми се подмазват.

Започвам да се гордея със себе си и изпъчвам гърди. Залисан от тези мисли, изведнъж осъзнавам, че около мен е станало по-широко. Всички са си отишли, с изключение на снабдителя. Протягам ръка, дъждът е спрял.

Спътникът ми отупва мокрите си крачоли и тръгва към близката пресечка.

— Хей! — викам след него. — А телевизора?

— Чакай следващия дъжд — усмихва се той и изчезва зад ъгъла.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.